

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216514
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217216514.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou, TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti povinnému: S. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M., C. XXX/X, o vymożenie sumy 915,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 22. januára 2019, č. k. 10Er/1075/2017-24, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Povinnému voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP" a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len "Exekučný poriadok") uznesením zo dňa 22. 01. 2019, č. k. 10Er/1075/2017-24, zamietol žiadosť súdneho exekútora I.. O. T., G., (EX 15731/17) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 prvej a druhej vety, 3, § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 písm. b), 7 prvej vety zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK"), § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 prvá veta, 5 a § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ").

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora I., dňa 31. 03. 2017 domáhal vykonania exekúcie na vymożenie pohľadávky voči povinnému vo výške 915,62 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSpA 14506/16 zo dňa 03. 11. 2016, vydaného rozhodcom C.. G. D.. Následne súdny exekútor dňa 22. 06. 2017 doručil na Okresný súd Komárno žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami.

4. Exekučný súd preskúmal oprávneným predloženú zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10. 06. 2008 uzavretú medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (predchodca oprávneného) a povinným, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX zo dňa 08. 01. 2016, ako aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 08. 01. 2016. V rozhodcovskej zmluve sa zmluvné strany v článku II dohodli, že „Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXXX, podpísanej

veriteľom dňa 24. 11. 2015 (podpísanej povinným dňa 8. 1. 2016) (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody (ďalej len „Spor“) budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu.“

5. Zo znenia zmluvy je zrejmé, že právny predchodca oprávneného pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca oprávneného teda pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom nesporné, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným je spotrebiteľskou zmluvou. Oprávnený ako právny nástupca pôvodného veriteľa (spoločnosti všeobecná úverová banka, a.s.) odvodzuje svoj nárok voči povinnému z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú dňa 08. 01. 2016 uzavrel s povinným. Táto dohoda má vzhľadom na povahu jej strán spotrebiteľský charakter. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 14506/16 zo dňa 03. 11. 2016 bol vydaný v spotrebiteľskom spore a preto pred vydaním poverenia je potrebné skúmať, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky uvedené v § 44 ods. 3 Exekučného poriadku.

6. Z ustanovenia § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vyplýva, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy, na spor z ktorej sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Zo znenia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy jednoznačne vyplýva, že touto spotrebiteľskou zmluvou má byť dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08. 01. 2016. Súd teda prioritne zamerá svoj prieskum na túto dohodu obsahujúcu dva právne úkony, a to jednak jednostranné uznanie záväzku povinným a jednak dohodu oprávneného s povinným o postupnom splácaní pohľadávky.

7. Z obsahu pripojených listinných dôkazov (a to najmä zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10. 06. 2008 a dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX zo dňa 08. 01. 2016) jednoznačne vyplýva, že záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, ktorého obsahom bol záväzok právneho predchodcu oprávneného poskytnúť povinnému finančné prostriedky a záväzok povinného tieto finančné prostriedky v stanovenej lehote vrátiť právnenému predchodcovi oprávneného a zaplatiť mu úroky, vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.6.2008. Oprávnený ako právny nástupca pôvodného veriteľa vstúpil po postúpení pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy do všetkých práv pôvodného veriteľa, stal sa teda veriteľom pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy. Ako veriteľ pohľadávky následne dňa 08. 01. 2016 uzavrel s povinným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3692085. Touto dohodou však pôvodný záväzok nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo dohodou len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že oprávnený sa v konaní pred rozhodcovským súdom domáhal voči povinnému zaplata finančných prostriedkov, ktoré povinný v rozpore s ustanoveniami zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10. 06. 2008 nezaplatil v lehote splatnosti určenej v tejto zmluve, ani v lehote splatnosti, ktorá bola dojednaná v dohode o úhrade pohľadávky v splátkach. Ide teda o nárok oprávneného vyplývajúci zo zmluvy na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10. 06. 2008, a nie z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08. 01. 2016, ktorou bola modifikovaná len lehota splatnosti. Preto akékoľvek spory, ktoré v súvislosti s týmto nárokom oprávneného vzniknú, sú spory z tejto zmluvy a nie spory z dohody o úhrade pohľadávky v splátkach.

8. Posúdením listinných dôkazov exekučný súd dospel k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z uvedených dôvodov preto súd dospel k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, nespĺňa podmienky stanovené v § 3 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (absencia náležitosti uvedenej v § 3 ods. 3 písm. b) cit. zákona), čo bolo v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku dôvodom, pre ktorý súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený svoj nárok voči povinnému vyvodzuje priamo z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3692085 a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu viaže na spory vyplývajúce výlučne z tejto dohody (teda nie priamo zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere), súd nad rámec už uvedeného preskúmal aj platnosť samotnej dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX. V tomto smere uviedol, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník jednostranne uznáva svoj záväzok čo do dôvodu a výšky. Uznanie dlhu zakotvené v § 558 Občianskeho zákonníka má teda iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka. Uznaním dlhu dochádza prerušeniu (pretrhnutiu) pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Súd zistil, že v danom prípade oprávnený s povinným uzatvoril dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach ten istý deň, keď uzatvoril aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Obidve zmluvy boli oprávneným vopred pripravené. Súd má za to, že uzatvorenie dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach inicioval oprávnený (t.j. veriteľ), a nie povinný (t.j. dlžník). Súdu je z úradnej činnosti známe, že oprávnený pri uzatváraní dohody nepoučuje dlžníkov o následkoch uznania dlhu, ani o význame premlčania. Z textu dohody o uznaní dlhu taktiež nevyplýva takéto poučenie. Podľa názoru súdu dohoda nebola uzavretá s povinným s cieľom poskytnutia výhody splátok, teda v prospech spotrebiteľa, ale práve naopak za účelom predĺženia premlčacej doby na 10 rokov v prospech veriteľa. Tomu svedčí aj skutočnosť, že oprávnený dával povinnému podpisovať dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyše 7 rokov po uzavretí pôvodnej zmluvy o úvere. Súd bol preto názoru, že dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach nepožíva právnu ochranu v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Konanie oprávneného, ktorý dal podpísať dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach povinnému, ktorý obsahu predmetnej dohody s najväčšou pravdepodobnosťou nerozumel, nevykazuje znaky čestnosti. Súd má za to, že oprávnený využil najmä omyl a nevedomosť povinného ako spotrebiteľa, čím došlo k výraznej nerovnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd konanie oprávneného pri uzavretí dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Keďže spôsob, akým došlo k uzavretiu vyššie uvedenej dohody je v rozpore s dobrými mravmi, súd považoval dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ oprávnený za spotrebiteľskú zmluvu považuje dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08. 01. 2016, ktorú súd vyhodnotil ako absolútne neplatnú, je na jej základe neplatná aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pretože sa na ňu vzťahujú dôvody neplatnosti dohody. Súd má za to, že povinný len za účelom dohodnutia splátkového kalendára podpísal obidve zmluvy, pričom nemienil uznať dlh a ani uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Vzorové tlačivá týchto právnych úkonov nasvedčujú tomu, že ak povinný chcel s oprávneným uzatvoriť dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach, bol určitým spôsobom zo strany oprávneného nútený aj uznať dlh a uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Súd je toho názoru, že oprávnený bol ten, kto využil nevedomosť spotrebiteľa a inicioval uzatvorenie vyššie označených zmlúv, a to s cieľom zabezpečiť pre seba právne isté postavenie (predĺženie premlčacej doby a možnosť prejednať spor namiesto všeobecného súdu pred rozhodcovským súdom) na úkor povinného. Preto aj za predpokladu, že by súd považoval dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach za spotrebiteľskú zmluvu, nespĺňala by spotrebiteľská rozhodcovská zmluva pre jej neplatnosť podmienky ustanovené v § 3 ods. 7 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinnnej od 01. 01. 2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK") ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom

jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. 07. 2018 č. k. 41CoSr/6/2018-188, zo dňa 21. 12. 2017 sp. zn. 2CoE/173/2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 01. 2016 sp. zn. 9CoE/265/2015, zo dňa 13. 06. 2017 sp. zn. 6CoE/17/2017. Oprávnený poukázal na to, že rozhodcovská zmluva a dohoda o uznaní záväzku boli povinnému doručované na adresu jeho bydliska. To znamená, že povinný mal nielen dostatok času na preštudovanie dokumentov, ale aj na prípadné predloženie týchto dokumentov na posúdenie či už právnikovi alebo Centru právnej pomoci, alebo niektorému zo spotrebiteľských združení na ochranu spotrebiteľa, ktoré sa v posledných rokoch tak nezištne snažia spotrebiteľom bezplatne pomôcť. Zmluva, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 10. 06. 2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 08. 01. 2016, teda po viac ako siedmich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Ďalej na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 08. 2017 sp. zn. 8CoE/39/2017 a zo dňa 28. 12. 2017 sp. zn. 8CoE/58/2017.

12. Odvolateľ konštatoval, že vzhľadom k tomu, že Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Poukazujúc na uvedené je zrejmé, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, pretože v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011. Postupom exekučného súdu bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Záverom uviedol, že aj napriek rozsiahlej argumentácii exekučného súdu, jeho rozhodnutie je nepresvedčivé a bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice zo dňa 31. 03. 2017 pred súdnym exekútorom I.. O. T., so sídlom R. úradu: X. XX, J., v neprospech povinného o vymożenie pohľadávky vo výške 915,62 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, sp. zn. SRSAspA 14506/16 zo dňa 03. 11. 2016, právoplatný dňa 27. 03. 2017 a vykonateľný dňa 30. 03. 2017. Exekučným titulom bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 915,62 eura, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 95,59 eura od 27. 04. 2015 do zaplattenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 54,94 eura a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 144,08 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoRSK"), spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Podľa § 3 ods. 3 písm. b) ZoRSK, v znení účinnom v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

Podľa § 44 ods. 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 EP, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a následne vec správne právne posúdil, a preto potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

17. S účinnosťou od 01.01.2015 je rozhodcovské konanie upravené v dvoch právnych predpisoch, a to v závislosti od strán sporu (účastníkov konania). Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákon č. 336/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov zakotvili novú koncepciu právnej úpravy rozhodcovského konania v slovenskom právnom poriadku. Predmetom úpravy zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je prioritne spotrebiteľské rozhodcovské konanie ako aj s ním súvisiace hmotnoprávne a procesnoprávne inštitúty, zatiaľ čo predmetom zákona o rozhodcovskom konaní je nespotebiteľské rozhodcovské konanie, tzv. "obchodná" arbitráž. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, cieľom novej právnej úpravy bolo vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa, a to predovšetkým vymedzením spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, vymedzením a sprísnením podmienok, ktoré musí spĺňať stály rozhodcovský súd a rozhodca, zavedením "licencovania" rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov, kogentnou reguláciou procesu spotrebiteľskej arbitráže, mechanizmom súdnej ingerencie, ktorý má odstrániť prípadné pochybenia rozhodcu a vyrovnaním informačnej asymetrie spotrebiteľov zabezpečené prostredníctvom zákonom ustanovených formulárov.

18. V dôsledku prijatia novej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, prišlo nevyhnutne aj k relevantným zmenám Exekučného poriadku. Vychádzajúc z prechodných ustanovení

Exekučného poriadku (§ 243d ods. 1, 2), pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31. 12. 2014, na ich podklade bolo možné začať exekučné konania len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty spôsobilo nemožnosť udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a následný zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. V prípade splnenia zákonných podmienok § 243d ods. 1, 2 Exekučného poriadku, a teda začatia exekučného konania do 31. 03. 2015, vznikla povinnosť súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31. 12. 2014. Po tomto dátume sa všetky rozhodcovské konania, v ktorých je prítomný spotrebiteľský prvok, resp. spĺňajú náležitosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spravujú zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

19. V nadväznosti na novoprijatú právnu úpravu došlo k diverzifikácii tzv. všeobecného režimu prieskumu exekučných titulov v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a tzv. osobitného režimu prieskumu rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Ak bol návrh na vykonanie exekúcie podaný na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, je príslušný exekučný súd povinný skúmať okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, obsahuje náležitosti požadované zákonom (§ 3 ZoSRK), ďalej či bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 17 ods. 3 ZoSRK), či bolo rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom disponujúcim povolením rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 18 ods. 3 ZoSRK), rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 40 ZoSRK) a je vykonateľné. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne, v opačnom prípade príslušný exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, zamietne. V komparácii s § 44 ods. 2 je tak zrejmé, že súd rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach ako exekučný titul z hľadiska jeho súladu so zákonom už nepreskúma.

20. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 31. 03. 2017, teda v deň, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom I. a ktorým sa oprávnený domáha vykonania exekúcie voči povinnému na sumu 915,62 eura. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, v rozhodcovskom konaní ustanoveným rozhodcom Mgr. G. D., zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. SRSAspA 14506/16. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vec preskúmal, pretože predmetnú vec rozhodol spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti medzi stálymi rozhodcovskými súdmi oprávnenými rozhodovať spotrebiteľské spory.

21. Ďalej odvolací súd konštatuje, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.10.2011 sp.zn. 3Cdo/146/2011 a zo dňa 18.01.2012 sp.zn. 6Cdo/143/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd.

22. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že jedným z predpokladov na vedenie exekúcie voči povinnému je exekučný titul, ktorým môže byť rozhodnutie súdu alebo rozhodnutie iných orgánov, prípadne iná verejná listina. Exekučným titulom je

prítom také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré ukladá povinnému určitú povinnosť, pričom musí spĺňať tak formálne, ako aj materiálne predpoklady vykonateľnosti. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho oprávneného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymożenie zákon predpokladá.

23. Súd prvej inštancie prioritne preskúmal Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX, obsahujúcu dva právne úkony, a to jednostranné uznanie záväzku povinným a dohodu oprávneného s povinným o postupnom splácaní pohľadávky. Dospel k záveru, že dohodou pôvodný záväzok veriteľa nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo dohodou len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08. 01. 2016 vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nie je uvedené, súd prvej inštancie mal za to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) ZoRSK, čo bolo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku dôvodom, pre ktorý súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Predmetom úpravy ustanovenia § 3 ZoSRK je vymedzenie definície spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy - jej obsahových, ako aj formálnych náležitostí. Tieto sú vymedzené tak pozitívne, t. j., ktoré musí zmluva pre svoju platnosť obsahovať, ako aj negatívne, t. j., nezakomponovanie ktorých robí zmluvu vzhľadom na jej obsahové znenie neplatnú celú alebo len sčasti. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bude z hmotnoprávneho hľadiska dohodou medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spotrebiteľské spory bude medzi nimi rozhodovať Stály rozhodcovský súd (SRS) zapísaný v zozname SRS vedenom ministerstvom, ktorý je súčasne určený v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

25. Odvolací súd preskúmaním obsahu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08. 01. 2016 zistil, že predmetom tejto zmluvy je dojednanie, že „všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 3692085, podpísanej veriteľom dňa 24. 11. 2015 (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody (ďalej len „Spor“). budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcovom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Z obsahu tohto dojednania je zrejmé, že oprávnený ako veriteľ odvodzuje dvoj nárok voči povinnému z Dohody.

26. Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

27. Podľa § 516 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.

28. S poukazom na ustanovenie § 516 ods. 2 Občianskeho zákonníka má odvolací súd za to, že v danom prípade došlo k tzv. kumulatívnej novácii, teda k zmene obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorú je treba odlišovať od privátnej novácie § 570 Občianskeho zákonníka, ale aj od urovnania § 585 Občianskeho zákonníka. Preskúmaná Dohoda neobsahuje dojednanie o zániku doterajšieho záväzku, preto uzavretím Dohody medzi oprávneným a povinným pôvodný záväzok nezanikol, len došlo k zmene splatnosti záväzku. V danom prípade zmluvné strany uzavretím Dohody nanovo upravili termín splatnosti dlžnej sumy, čo má za následok, že povinnému zaniká povinnosť splniť dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté a vzniká mu povinnosť plniť v zmysle novej Dohody, ktorou došlo k zmene jednotlivých práv a povinností v existujúcom právnom vzťahu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo/399/2005, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 06. 09. 2012, sp. zn. 4Co/263/2011). Z uvedeného je potom zrejmé, že záväzok medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10. 06. 2008 aj naďalej trvá, avšak so zmenenou lehotou splatnosti dlhu. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k

záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mala obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 10. 06. 2008, keďže tento právny vzťah nezanikol.

29. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10. 06. 2008, pretože Dohodou pôvodný záväzok nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo dohodou len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08. 01. 2016 jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto Dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nie je uvedené, súd prvej inštancie správne k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK, absencia ktorej robí rozhodcovskú zmluvu absolútne neplatnou.

30. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Pre posúdenie platnosti takéhoto právneho úkonu je potrebné aplikovať ust. § 34 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Posudzujúc platnosť tohto právneho úkonu odvolací súd dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nespĺňa predpoklady riadneho právneho úkonu v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi). Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem.

31. V súvislosti s argumentáciou oprávneného, že k podpisu spornej rozhodcovskej zmluvy prišlo až o 7 rokov neskôr ako bola podpísaná predmetná Zmluva, odvolací súd poznamenáva, že rozhodujúca je skutočnosť, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola podpísaná v rovnaký deň, ako Dohoda o uzatvorení záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXX, t. j. dňa 08. 01. 2016, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnému. Uvedená dohoda je tlačivo, ktoré obsahuje ustanovenia o forme splatenia záväzku formou splátkového kalendára a zároveň aj uznanie záväzku, čo je nejasné a súd to považoval za zavádzajúce a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršuje spotrebiteľ svoje postavenie a uzatvorením takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode už boli vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinný podpísal uznanie záväzku. Text Dohody o uzatvorení splátkového kalendára oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinného ako dlžníka a povinný nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Uzatvorením takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Oprávneným boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu a o vedomosti jeho následkov v článku 2 Dohody svedčí tomu, že zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k povinnému ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, keď nebola zo strany oprávneného riadna odborná starostlivosť a došlo k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa.

32. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho súd následne správne právne vec posúdil keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

33. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnému povinnému voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).